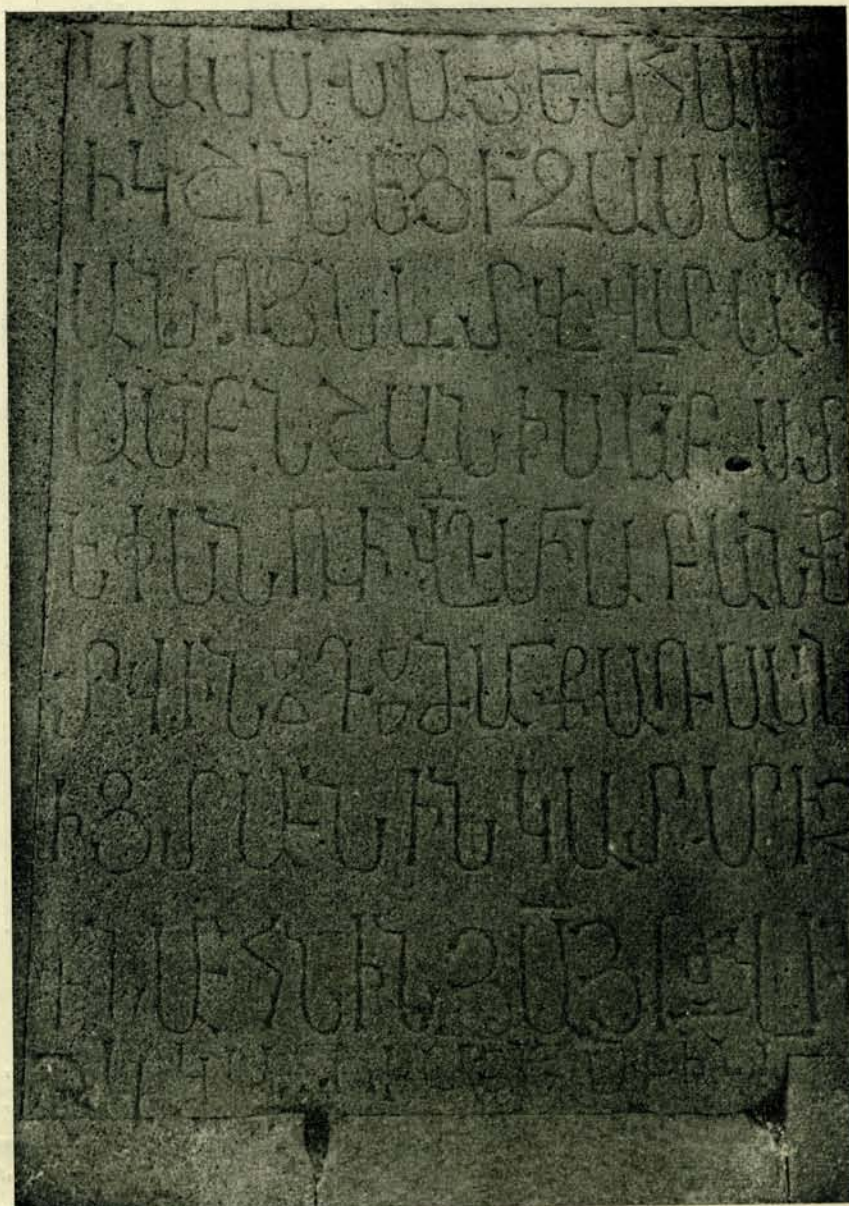

իշխան» վահրամը Գոնցայի եւ իրենց Ուքան, Հասան եւ Ամադին զաւակների հետ «ի թվին 2102» Շաղ միայնակեացի արձանագրութեան մէջ^(*): վահրամ մեռած էր արդէն 2098 (= 1310) թուականին, որովհետեւ վարդան վարդապետը իւր արձանագրութիւնը

չատակում են Գոնցայի 2171 (= 1345) թուականի արձանագրութեան մէջ, երեքն էլ արդէն մեռած^(*):

Նոր մանրամասնութիւններ ենք իմանում մի աւետարանի յիշատակարանից, որ գրել է տուել Ամադինի կինը Թուղթանի, ըստ Գոնցայի արձանագրու-

Պատկեր 188.

թուագրում է միայն «ի պատրոնութեան տեղւոյս Ուքանայ, Հասանայ, Ամադենայ»^(**): Բայց Ամադինն էլ մեռած էր արդէն 2107 թուին, երբ մայրը Գոնցան տալիս Նորավանքին «Խանակեահի էզին Ամադինի հոգւոյն»^(***): Վերջին անգամ երեք եղբայրները յի-

թեան Թուխտենի, «գուտոր Իւանէ թագաւորատոհմ եւ բարեպաշտ իշխեցողի Որոտան գաւառի», «քոյր քաջ քարտուղարի եւ երջանիկ բարունապետի Յովհաննէս վրդի», որ Որոտենցին է, «հարսն մեծ Շահուռեցեանց, կենայկից հզաւր եւ մեծ իշխանին Ամատին»: Նրանց հայրենիքն է «Ներբան», վանքը՝ «Քա-

(*) Ալիշան, Սիսական, եր. 113:

(**) Ալիշան, Սիսական, եր. 117:

(***) Ալիշան, Սիսական, եր. 197-8:

(*) Ալիշան, Սիսական, եր. 115-6: